

E suficient

Samoila

Câți dintre noi
Se mai gândesc
La ceea ce numim luciditate
Sau
La viața ca un măr
Domnesc,
Cu fructe mari și minunate?
Nu știu!
Dar echivocul din noi
Și din lume
Lucrează din plin,
Cu voluptate
Anume.
Dacă am ști că suntem singuri,
Forța din noi
Ar fi fără măsură
Și nu ne-am mai gândi
Că-n lume
Sunt mult prea multe „linguri”
Ce nu ajung la gură.
Când soarele e-n noi,
Nu mai contează
Dacă afară plouă
Sau
Cântă vântul,
E suficient că cineva visează,
Să dea din aripi,
Binecuvântând pământul.